

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **JUDr. Ing. J. M. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods.1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, prejednal na verejnom zasadnutí 26. júna 2007 v Bratislave návrh predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku na predĺženie lehoty trvania väzby u obžalovaných JUDr. Ing. J. M., Ing. P. P. a D. B. a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 71 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa lehota trvania väzby u obžalovaných

JUDr. Ing. J. M., nar. X. v H., vo väzbe
v Ústave na výkon väzby Bratislava,

Ing. P. P., nar. X. v B., vo väzbe
v Ústave na výkon väzby Bratislava,

D. B., nar. 5. marca 1970 v B., vo väzbe
v Ústave na výkon väzby Bratislava,

p r e d l ž u j e d o 30. novembra 2007.

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 27. apríla 2007, sp. zn. PK 1Tš 8/2005, boli obžalovaní JUDr. Ing. J. M., Ing. P. P. a D. B. uznaní za vinných z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej

skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a z trestného činu podvodu podľa § 250 ods.1, ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2003 a obžalovaný D. B. aj z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods.1, ods. 5 Tr. zák. v znení účinnom do 31. augusta 2003.

Podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. a § 35 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému JUDr. Ing. J. M. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov, obžalovanému D. B. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov a obžalovanému Ing. P. P. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Všetci traja obžalovaní boli pre výkon uložených trestov podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradení do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovaným Ing. P. P. a D. B. uložil aj peňažný trest vo výmere 300 000 Sk.

Pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obom obžalovaným podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. uložil náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods.1 Tr. zák. obžalovaným Ing. P. P. a D. B. súd uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek obchodnú živnosť na 10 (desať) rokov.

Postupom podľa § 228 ods. 1 a § 229 ods. 2 Tr. por. súd I. (prvého) stupňa rozhodol aj o nároku na náhradu škody.

Rozsudok prvostupňového súdu doposiaľ nie je právoplatný.

Predseda senátu Špeciálneho súdu v Pezinku podal návrh na predĺženie lehoty trvania väzby u obžalovaných JUDr. Ing. J. M., Ing. P. P. a D. B. do 30. novembra 2007. Návrh bol doručený na Najvyšší súd Slovenskej republiky 13. júna 2007. Dôvodil tým, že u všetkých troch obžalovaných dôvody väzby trvajú aj

naďalej, pričom súd vychádza z aktuálneho štádia trestného konania, s prihliadnutím na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní.

V prípade obžalovaného J. M. skutočnosť, že tento bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov, v kontexte dôvodov väzby podľa § 67 ods. 3 písm. a/ Tr. por. znásobuje obavu, že v prípade právoplatného uznania viny, obžalovaný by vzhľadom na jeho predošlé správanie mohol mať výkon súdom uloženého trestu. V prípade jeho prepustenia na slobodu podľa súdu reálne hrozí, že by sa obžalovaný opätovne snažil vyhnúť trestnému stíhaniu.

Pri podávaní návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby u obžalovaného P. P. predseda senátu poukázal na naďalej platné závery z predchádzajúcich rozhodnutí o väzbe obžalovaného, pričom vychádzal z relevantných dôkazov obsiahnutých v trestnom spise, ktoré preukazujú všetky rozhodujúce skutočnosti o dôvodnosti väzby podľa § 67 ods.1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

U obžalovaného D. B. konkrétnu skutočnosť zakladajúcu dôvod väzby podľa § 67 ods.1 písm. a/ Tr. por. predseda senátu videl v tom, že obžalovaný bol na účely trestného stíhania zabezpečený až na základe medzinárodného zatykača, pričom v čase rozhodovania o jeho vzatí do vydávacej väzby mal u seba aj cestovné doklady na cudzie meno. V prípade jeho prepustenia na slobodu reálne hrozí, že by sa obžalovaný opätovne snažil vyhnúť trestnému stíhaniu a mať tak priebeh trestného konania.

Podľa § 71 ods. 2 Tr. por. väzba v konaní pred súdom spolu s väzbou v prípravnom konaní nesmie trvať dlhšie ako dva roky. Ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie v tejto lehote skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené, alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže o ďalšom trvaní väzby na nevyhnutne potrebnú dobu rozhodnúť najvyšší súd, a to aj opakovane. Celková doba trvania väzby nesmie presiahnuť tri roky a pri obzvlášť závažných trestných činoch päť rokov.

Podľa § 71a ods. 2 Tr. por. ak vo veci už vykonaná väzba spolu s väzbou podľa tohto ustanovenia presiahne lehoty uvedené v § 71 ods.1 alebo ods. 2 Tr. por. a pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov nebolo možné trestné stíhanie v tejto lehote skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, podstupuje sa podľa ustanovení § 71 ods.1 až ods. 9 Tr. por. Celková doba trvania väzby však nesmie presiahnuť tri roky a pri obzvlášť závažných trestných činoch päť rokov.

Podľa § 71 ods.3, ods. 4 Tr. por. návrh na predĺženie lehoty podľa ods. 2 podáva v konaní pred súdom predseda senátu a návrh na predĺženie lehoty podľa ods. 1 a ods. 2 treba doručiť súdu najneskôr desať dní pred skončením príslušnej lehoty

Podľa § 71a ods. 3 Tr. por. návrh na predĺženie väzby podľa ods. 1 a ods. 2 § 71 Tr. por. treba doručiť súdu najneskôr 10 dní pred skončením trojmesačnej lehoty uvedenej v ods.1.

Citované ustanovenia zákona treba na posudzovaný prípad uplatniť napriek skutočnosti, že od 1. januára 2006 je účinný nový Trestný poriadok (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení zákona č. 650/2005 Z.z.). K aplikácii týchto ustanovení skoršieho zákona zaväzuje ustanovenie § 564 ods. 3 a ods. 5 Tr. por. zák. č. 301/2005 Z.z.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení trestného poriadku najvyšší súd primárne zistil, že návrh na predĺženie lehoty trvania väzby bol predložený osobou na to oprávnenou a v zákonom stanovených lehotách. Predpísané formálne podmienky boli splnené, preto sa najvyšší súd mohol zaoberať dôvodnosťou podaného návrhu z vecného hľadiska.

Obžalovaný JUDr. Ing. J. M. sa k podanému návrhu vyjadril písomne prostredníctvom svojho obhajcu. Návrh špeciálneho súdu považuje skutkovo i právne za nesprávny. Súd nevzal do úvahy, že hlavné pojednávanie a s ním súvisiace dokazovanie bolo ukončené a bol vyhlásený rozsudok. Podmienka predĺženia lehoty väzby, ktorou je obtiažnosť veci alebo iné závažné dôvody tým, že dokazovanie

a hlavné pojednávanie bolo riadne ukončené, odpadla. Hlavné pojednávanie prebehlo riadne, preto i tvrdenie, že úmyselne marí riadny priebeh súdneho konania, nie je na mieste. Vo všetkých doterajších žiadostiach i sťažnostiach týkajúcich sa rozhodovania o väzbe kvalifikovane vysvetlil, že dôvod väzby podľa § 67 ods. 3 písm. a/ Tr. por. nie je daný od začiatku. Adresa, na ktorej mu bola obmedzená osobná sloboda, bola príslušným orgánom známa minimálne od 26. mája 2004, teda viac ako 2,5 (dva a pol) roka. V súvislosti s väzobným dôvodom „nepreberania zásielok“ poukázal na ustanovenie § 137 ods. 2 Tr. por. S poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky nepredĺžil lehotu jeho väzby.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný J. M. vyjadrenie doplnil v tom smere, že je chorý, má problémy so srdcom, navštevuje psychiatrickú ambulanciu a podľa vyjadrenia lekárov jeho zdravotný stav vyžaduje špecializované liečenie na slobode.

Písomné vyjadrenie obžalovaného Ing. P. P. k návrhu na predĺženie lehoty trvania jeho väzby bolo doručené na Najvyšší súd Slovenskej republiky 21. júna 2007. Podrobne sa v ňom zaoberá skutkovými okolnosťami, z ktorých vplyva záver, že skutok pre ktorý bol uznaný za vinného sa nestal, a teda nie je daný ani dôvod na ďalšie trvanie väzby. Žiadal, aby najvyšší súd väzbu nepredĺžil a prepustil ho na slobodu.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného P. P., nakoľko súdu oznámil, že žiada, aby sa verejné zasadnutie vykonalo bez jeho osobnej účasti a že sa výslovne vzdáva práva osobne sa k podanému návrhu vyjadriť.

Obžalovaný D. B. v písomnom vyjadrení zdôraznil, že v Českej republike sa pred svojím zadržaním zdržiaval legálne, žil na známej adrese, podnikal, preto samotné vydanie medzinárodného zatykača ako aj jeho následné vzatie do väzby bolo nedôvodné a nezákonné. Navrhol žiadosti predsedu senátu špeciálneho súdu nevyhovieť a prepustiť ho z väzby na slobodu.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný D. B. doplnil písomné vyjadrenie v tom smere, že celú kauzu voči jeho osobe považuje za vykonštruovanú, stal sa obeťou útokov médií a konkrétnych osôb, ktoré zastupovali vtedajšie politické špičky.

Z obsahu predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný JUDr. Ing. J. M. bol pôvodne vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Košice I z 24. októbra 2002, sp. zn. 7Ntv 108/2002, z dôvodu ustanovenia § 67 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Na základe pokynu generálneho prokurátora Slovenskej republiky bol obžalovaný J. M. uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach zo 4. augusta 2004 prepustený z väzby na slobodu.

Opätovne bol vzatý do väzby uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku, sp. zn. PK -1Tš 8/2005, z 1. decembra 2006 z dôvodu uvedeného v ustanovení § 67 ods. 3 písm. a/ Tr. por. Väzba začala plynúť 30. novembra 2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu, že doterajšie správanie sa obžalovaného v priebehu trestného konania – jeho snaha vycestovať do zahraničia, okolnosť, že sa nezdržoval na adrese, ktorú uviedol orgánom činným v trestnom konaní, nepreberal zásielky týchto orgánov, jeho práceneschopnosť kombinovaná s udelením, resp. s neudelením súhlasu na konanie v jeho neprítomnosti - v náväznosti aj na skutočnosť, že bol odsúdený na dlhoročný nepodmienečný trest odňatia slobody, aj keď doposiaľ neprávoplatne, dostatočne reálne vzbudzuje aj v tomto štádiu konania obavu, že pokiaľ by bol prepustený na slobodu, mohol by sa trestnému stíhaniu, prípadne i trestu v prípade právoplatného uznania viny vyhýbať, a tak mariť ďalší priebeh trestného konania. Tieto konkrétne skutočnosti, aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zakladajú dôvod väzby podľa § 67 ods.3 písm. a/ Tr. por.

Obžalovaný P. P. bol pôvodne vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Košice I z 24. októbra 2002, sp. zn. 7Ntv 108/2002, z dôvodov uvedených v ustanovení § 67 ods.1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach, sp. zn.1 Kv 82/2002, bol 21.júna 2003 prepustený z väzby na slobodu.

Obžalovaný P. P. po prepustení z väzby vycestoval na územie Českej republiky, a keďže pre orgány činné v trestnom konaní bol nedosažiteľný, Okresný súd Košice 9. októbra 2003, sp. zn. 7Ntv 146/2003, vydal na neho zatýkací rozkaz a obžalovaný bol vyžiadaný z cudziny.

Naposledy bola obžalovanému predĺžená lehota trvania väzby uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. februára 2007, sp. zn. 1 Ntvš 2/2007, do 30. júna 2007, a to z dôvodu § 67 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

Skutočnosť, že obžalovaný P. P. v čase, keď bol trestne stíhaný a bol prepustený z väzby na slobodu, opustil územie Slovenskej republiky, v kontexte so skutočnosťou, že bol už, hoci neprávoplatne odsúdený na dlhoročný nepodmienečný trest odňatia slobody, dostatočne reálne vzbudzuje obavu, že pokiaľ by bol prepustený na slobodu, opätovne by sa mohol skrývať, zdržiavať sa na neznámom mieste, a tak mariť ďalší priebeh trestného konania. Dôvod väzby podľa § 67 ods.1 písm. a/ Tr. por. je u tohto obžalovaného aj naďalej daný.

U obžalovaného P. P. existuje aj dôvodná obava, že by mohol pokračovať v páchaní majetkovej trestnej činnosti, čím je daný dôvod väzby podľa § 67 ods.1 písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje najmä na rozhodnutie Špeciálneho súdu v Pezinku z 24.augusta 2006 i na ostatné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23 februára 2007, sp. zn. 1 Ntvš 2/2007.

Z obsahu predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že obžalovaný D. B. bol pôvodne vzatý do väzby unesením Okresného súdu Košice I zo 7. mája 2004, sp. zn. 8Ntv 56/2002, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 67 ods.1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. Aj v prípade tohto obžalovaného bola lehota trvania väzby predĺžená do 30.júna 2007, avšak už len z dôvodu ustanovenia § 67 ods.1 písm. a/ Tr. por.

Obžalovaný D. B. bol taktiež odsúdený doposiaľ neprávoplatným rozsudkom na dlhoročný nepodmienečný trest odňatia slobody a s poukazom na skutočnosť, že aj jeho dosažiteľnosť pre orgány činné v trestnom konaní bola zabezpečená vydaním medzinárodného zatýkacieho rozkazu a žiadosťou o vydanie z Českej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa aj v jeho prípade stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že pokiaľ by bol v tomto štádiu konania prepustený z väzby na slobodu, mohol by sa skrývať, zdržiavať na neznámom mieste, a tak mariť priebeh ďalšieho konania, resp. v prípade uznania viny, by sa mohol vyhýbať výkonu uloženého trestu. Reálnosť obavy z takéhoto konania znásobuje i okolnosť, že mal pri sebe v čase jeho zadržania cestovný pas na cudziu osobu. Dôvod väzby je aj naďalej aj u tohto obžalovaného daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov vyhovel návrhu predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku a všetkým trom obžalovaným predĺžil lehotu trvania väzby do 30. novembra 2007, ktorá doba je podľa názoru najvyššieho súdu primeraná procesným úkonom, vykonanie ktorých, z dôvodu podaných odvolaní proti prvostupňovému rozsudku, v posudzovanej veci možno dôvodne očakávať.

P o č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. júna 2007

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Rozhodnutie vypracovala: sudkyňa JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: